

A nem önálló beavatkozó a perújított felperes tiltakozása (a perújítási kérelem elutasítására irányuló ellenkérelme) miatt nem rendelkezett saját perújítási legitimációval.

Alkalmazott jogszabályok: Pp.57.§. (1) bekezdése, Legfelsőbb Bíróság PK 145. számú állásfoglalása

Györi Ítéltábla Gf.II.20.193/2011/3.

A perújított I.r. alperes mint megrendelő és a felperesi beavatkozó, mint vállalkozó között 2005. április 1. napján vállalkozási szerződés jött létre a v.-i 608/2 hrsz-ú ingatlanon lévő üzemanyagtöltő állomás tartálytelepítési és technológiai szerelési munkáira 8.400.000.Ft + áfa vállalkozói díjat kikötve. A vállalkozó felperesi beavatkozó 2005. április 24. napján, megrendelőként ugyanerre a munkára (al)vállalkozási szerződést kötött a perújított felperessel mint vállalkozóval szintén 8.400.000.Ft + 25% áfa (együtt: 10.500.000.Ft) díjat kikötve.

Az elvégzett munkáról a perújított felperes 2005. szeptember 5. napján 10.500.000.Ft megfizetésére szóló, VO-0570/05 sorszámú számlát állította ki a beavatkozó részére. 2005. december 9. napján megállapodás jött létre a perújított felperes, valamint a perújított II.r. alperes ügyvezető által képviselt I.r. alperes között. Eszerint a perújított felperes által 2005. szeptember 25. napján kiállított VO-0570/05 számú, 10.500.000.Ft megfizetésére szóló számla 2005. október 5. napjára szóló fizetési határidejét módosítják „2005. december 15. napjára 2.100.000.Ft vonatkozásában, a fennmaradó 8.400.000.Ft vonatkozásában pedig 2006. január 31. napjára”. A perújított felperes a 2006. január 17. napján kelt újabb, 1/2006. számú számlával sztorizta a beavatkozó részére kiállított VO-0570/05 sorszámú számlát. Ugyanezen a napon a tartálytelepítés 10.500.000.Ft díjáról a perújított felperes a perújított I.r. alperes részére állította ki a 2/2006. számú számlát.

A perújított I.r. alperes a tartálytelepítési és a kapcsolódó technológiai szerelési munkákra – a beavatkozó által kiállított 2005. április 28. napján kelt 05/4027 és a 2005. szeptember 22. napján kiállított 05/4078 számú számlákra – 2005. május 20-án 5.815.000.Ft-ot, míg 2005. szeptember 29-én 12.500.000.Ft-ot fizetett meg a beavatkozóknak.

A felperes keresetében 10.500.000.Ft tőke, valamint annak a 2006. február 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az I.r. alperest vállalkozói díj, míg a II.r. alperest a rosszhiszemű álképviselő által fizetendő kártérítés (Ptk.221.§.) jogcímén. Kereseti álláspontja szerint alvállalkozói díját azért nem a megrendelője, a felperesi beavatkozó, hanem a perújított I.r. alperes köteles megfizetni, mert a 2005. december 9. napján kelt megállapodásban a perújító I.r. alperes megrendelő a generálkivitelező tartozását átvállalta.

A megyei bíróság a 2009. július 2. napján kelt 4.G.40.102/2006/72. sorszám alatti ítéletével a perújított felperes keresetét elutasította. Határozata indokolása szerint az újított perben kirendelt igazságügyi műszaki szakértő kiegészített szakvéleménye szerint a perújított I.r. alperes a fővállalkozó beavatkozó részére átutalt 5.815.000.Ft, valamint 12.500.000.Ft megfizetésével kiegyenlítette az alvállalkozó perújított felperes által végzett munkák ellenértékét is. Ezért 2005. december 9-én a generálkivitelező beavatkozónak nem volt az alvállalkozó perújított felperesre engedményezhető követelése a megrendelő perújított I.r. alperessel szemben.

Az első fokon jogerőre emelkedett keresetet elutasító ítélettel szemben a felperesi beavatkozó terjesztett elő 2010. július 22. napján perújítási kérelmet. Perújítási kérelmét egy új bizonyítékra, a perújított II.r. alperes 2010. május 25. napján kelt közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatára, illetve az abban foglalt új tényekre (Pp.260.§. (1) bekezdés a/ pont) alapította. A perújított II.r. alperes közokiratba foglalt nyilatkozata szerint 2005. novemberében kereste meg a perújított felperes ügyvezetője, ifj. Póth Ferenc, aki arra kérte, hogy a perújított I.r. alperes közvetlenül fizesse meg a perújított felperes részére az általa végzett munka ellenértékét, kihagyva ezzel a felszámolás alatt álló generálkivitelezőt, a perújító felperesi beavatkozót. Az I.r. felperes ügyvezetője ezt a kérését azzal indokolta, hogy tudomása szerint a megrendelő I.r. alperes a generálkivitelező beavatkozót még nem fizette ki, a felperes pedig az alvállalkozói díjához a felszámolási eljárás miatt nem jutna hozzá. A közokiratba foglalt nyilatkozat szerint a perújított II.r alperes a cégbíróságon meggyőződött a beavatkozóval szembeni felszámolási eljárás tényéről és maga is úgy tudta, hogy a perújított I.r. alperes a beavatkozónak még nem fizette ki a felperes által végzett alvállalkozói munka ellenértékét. Ezért kötötte meg a perújított felperessel 2005. december 9. napján azt a megállapodást, amely szerint az alvállalkozói munka ellenértékét az I.r. alperes a felperesnek közvetlenül fizeti meg. A beavatkozó perújítási kérelmében előadta azt is, hogy a perújított felperes peres eljárást kezdeményezett vele szemben az alvállalkozói díj megfizetése iránt.

A perújított felperes és az I-II.r. alperes perújítási ellenkérelmében a perújító beavatkozó perújítási kérelme megengedhetőség körében történő elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzésével a perújító beavatkozó perújítási kérelmét a Pp.266.§. (1) bekezdése alapján elutasította. Határozata indokolásában elsődlegesen azt állapította meg, hogy a beavatkozó perújítási kérelme előterjesztésével megtartotta a Pp.261.§. (1) bekezdésében meghatározott perújítási határidőt; továbbá, hogy beavatkozóként jogosult volt perújítási kérelmet előterjeszteni. A megyei bíróság úgy értékelte, hogy a perújítási kérelmet előterjesztő beavatkozó a Pp.57.§. (1) bekezdés II. mondata szerinti önálló beavatkozónak minősült, az újított perben hozott ítélet jogereje a beavatkozóra is kiterjedt. A perújítási kérelemmel támadott ítélet ugyanis megnyitotta az utat a perújított felperes alvállalkozó számára, hogy díjkövetelését a vele szerződéses kapcsolatban álló beavatkozóval szemben érvényesítse. A bíróság azonban a perújítási kérelmet érdemi tárgyalásra alkalmatlannak tartotta, mivel a perújítási kérelemhez csatolt közjegyzői

okiratba foglalt nyilatkozat nem volt alkalmas arra, hogy az újított perben született ítéletet megváltoztatva a beavatkozó számára kedvezőbb határozatot hozzon a bíróság.

A végzés ellen a perújító beavatkozó terjesztett elő fellebbezést – tartalmilag – annak megváltoztatása és a perújítás megengedése iránt. Jogorvoslati kérelmében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben a beavatkozónak a 2005. december 9-i megállapodás megkötésekor volt követelése a perújított I.r. alperessel szemben, tehát az esetbeli vállalkozói díj követelését is engedményezhette az alvállalkozó perújított I.r. felperesre. A perbeli időszakban a beavatkozó követelései a perújított I.r. alperessel szemben meghaladták a 100.000.000.Ft-ot.

A perújított felperes és a perújított alperesek a fellebbezésre észrevételeket nem terjesztettek elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság érdemben helyesen határozott a perújítási kérelem érdemi tárgyalás nélküli elutasításáról, azonban a fellebbezett végzés indokaival az ítélőtábla nem értett egyet. A másodfokú bíróság megítélése szerint ugyanis a felperesi beavatkozó önállóan, a perújított felperes tiltakozásával szemben nem volt jogosult perújítási kérelmet előterjeszteni.

A megyei bíróság helyesen indult ki abból, hogy a beavatkozó perújítási legitimációja megítélésénél a Pp.57.§. (1) bekezdése szabályait kell figyelembe venni, viszont tévedett, amikor azt a következtetést vonta le, hogy a perújítási kérelmet – a perújított felperes elutasításra irányuló perújítási ellenkérelme ellenére is – jogosult előterjeszteni. A Pp.57.§. (1) bekezdése, valamint az annak értelmezésére kiadott Legfelsőbb Bíróság PK 145. számú állásfoglalása alapján a beavatkozó az általa támogatott fél tiltakozása ellenére csak akkor élhet perújítással, ha – független helyzetben lévőként – a perben hozott ítélet jogereje az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az újított perben hozott ítélet jogereje azért terjed ki a perújító beavatkozóra, mert – a megrendelő perújított I.r. alperessel szembeni kereset elutasításával – megnyitotta a beavatkozó által támogatott perújított felperes alvállalkozó keresetösségi jogát a vállalkozói díj követelésére a beavatkozó fővállalkozóval szemben. A megyei bíróság tehát azért tekintette a támogatott fél tiltakozása ellenére is perújítási kérelem előterjesztésére jogosult önálló beavatkozónak a Z.Sz. Kft-t, mert az újított perben hozott ítélet *jogereje kiterjedt az általa támogatott féllel szembeni jogviszonyára*. A támogatott féllel szembeni jogviszonyra kiható újított perbeli jogerős ítélet azonban a beavatkozót nem teszi önállóvá, csak (a támogatott féllel szembeni) ellenféllel fennálló jogviszonyra kiható ítéleti rendelkezés. A konkrét esetben a megrendelő I.r. alperessel szemben közvetlenül jogviszonyban nem álló alvállalkozó felperes keresetét elutasító jogerős ítélet nem hatott ki a fővállalkozó beavatkozónak a megrendelő I.r. alperessel szembeni jogviszonyára, az a beavatkozó vállalkozói díja megrendelői kiegyenlítésével lezárult. Ettől eltérő és az újított perbeli ítélet által nem érintett kérdés az, hogy a felperes (al)vállalkozói díját a beavatkozó köteles-e kiegyenlíteni.

Ezek miatt a perújított felperestől függő, tehát nem önálló beavatkozó a perújított felperes tiltakozása (a perújítási kérelem elutasítására irányuló ellenkérelme) miatt nem rendelkezett saját perújítási legitimációval. A perújítási jogosultság hiányában így az elsőfokú bíróság szükségtelenül vizsgálta, hogy a perújítás egyéb előfeltételei fennállnak-e. (Pp.266.§. (1) bekezdés)

Ezekre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú bíróság végzését a Pp.259.§-a alapján alkalmazandó Pp.253.§. (2) bekezdése alapján, eltérő indokolással hagyta helyben.